

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.II.10.073/2015/6.szám

A Kúria a Kishonti és Kriskovics Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Kishonti Attila ügyvéd) által képviselt felperesnek a Kovács Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Kovács Tamás ügyvéd) által képviselt alperes ellen 13. havi illetmény megfizetése iránt a Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál 3.M.26/2014. szám alatt megindított és másodfokon a Gyulai Törvényszék 14.Mf.25.438/2014/5. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán a 2015. június 3. napján megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Gyulai Törvényszék 14.Mf.25.438/2014/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

*Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.
A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.*

I n d o k o l á s

A felperes a perbeli időszakban hivatásos nevelőszülői jogviszonyban állt az alperessel. 2009-től kezdődően 13. havi díjazásban nem részesült, amely időszakban munkáltatói vagy fenntartói döntés sem született az alperesnél a 13. havi illetmény fizetésére.

A felperes a módosított keresetében 2010., 2011., 2012. és 2013-as évek vonatkozásában évi 135.000 forint, összesen 540.000 forint 13. havi illetmény és ezen összeg kamatainak megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Arra hivatkozott, hogy a nevelőszülői, a hivatásos nevelőszülői és a helyettes szülői jogviszony egyes kérdéseiről szóló 261/2002.(XII.18.) Kormányrendelet 15.§ (2) bekezdése alapján a 13. havi díj megillette. Érvelése szerint igényét a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló

1997. évi XXXI. törvény (Gyvt.) 163.§ (5) bekezdése is megalapozza, amely szerint a 2013. december 31-én hivatásos nevelőszülői jogviszonyban álló személyek díjazása 2016. december 31-éig nem lehet kevesebb, mint a hivatásos nevelőszülőket a 2013. december 31-én megillető díjazás. A 2013. december 31-én hatályos szabályok szerint megillető 13. havi juttatás összegét egyenlő mértékben elosztva kell folyósítani.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

A Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 3.M.26/2014/9. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította, és kötelezte a felperest 25.000 forint perköltség megfizetésére. Megállapította a 24.300 forint eljárási illeték a magyar állam terhén marad.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a Gyvt. 66/M.§ (1) és (3) bekezdése keletkeztetett alanyi jogot a 13. havi díjazásra, amely rendelkezést azonban a jogalkotó 2009. január 1. napjától kezdődően hatályon kívül helyezte. A 261/2002.(XII.18.) Kormányrendelet 15.§ (2) és (3) bekezdése csak az elszámolás módját rendezi, a 13. havi díjazás vonatkozásában azonban nem keletkeztet alanyi jogot. A nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony és a helyettes szülői jogviszony egyes kérdéseiről szóló 513/2013. (XII.29.) Korm. rendelet 29.§ (6) bekezdése pedig megerősíti azt a jogértelmezést, hogy 2009. január 1-től 2013. december 31-ig tartó időszakban a működtető, illetve a munkáltató döntése alapján fizethettek 13. havi díjazást, ilyen döntés azonban az alperesnél nem született.

A felperes fellebbezése alapján eljáró Gyulai Törvényszék a 14.Mf.25.438/2014/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét azzal hagyta helyben, hogy az állam terhén maradó elsőfokú illeték összege 24.300 forint helyett 32.400 forint. Kötelezte a felperest perköltség megfizetésére és megállapította, hogy a 43.200 forint fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

A másodfokú bíróság ítéletének indokolásában megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítás lefolytatását követően helyes tényállást állapított meg és helytálló jogi következtetésre jutott. Az általa kifejtett indokokat azzal a helyesbítéssel osztotta, hogy az elsőfokú bíróság által hivatkozott 513/2003.(XII.29.) Kormányrendeletnek nem a 29.§ (6) bekezdése, hanem a 31.§ (6) bekezdése az a jogszabályhely, amely a működtető döntése alapján járó 13. havi juttatásról és annak folyósításáról rendelkezik. A másodfokú bíróság a fellebbezésben foglaltakra tekintettel kiemelte, hogy a hivatásos nevelőszülők tekintetében a 13. havi juttatásra, mint alanyi jogra vonatkozó szabályok 2009. január 1. napjával hatályon kívül helyezésre kerültek, ugyanakkor a működtető a 13. havi juttatás folyósításáról nem döntött, ezért a

felperes ezen a címen igényt alappal nem érvényesíthet.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezését és elsődlegesen az alperes kereset szerinti marasztalását, másodlagosan a törvényszék új határozat hozatalára történő utasítását kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet ellentétes a Gyvt. 163.§ (5) bekezdésében foglaltakkal, továbbá a 261/2002.(XII.18.) Kormányrendelet 15.§ (2) és (3) bekezdésébe ütközik.

Nem vitatta az ítéletek azon megállapítását, mely szerint a 13. havi díjazásról rendelkező Gyvt. 66/M.§ (1) bekezdését a jogalkotó 2009. január 1. napjával hatályon kívül helyezte. Ugyanakkor rámutatott arra, hogy továbbra is hatályban maradt a 261/2002.(XII.18.) Kormányrendelet 15.§ (2) bekezdése, amely a hivatásos nevelőszülőknek járó 13. havi díj kifizetésének módjáról rendelkezik. Arra hivatkozott, hogy helytelen az a bírói értelmezés, amely szerint a Kormányrendelet 15.§ (2) bekezdéséből az a következtetés vonható le, hogy a 13. havi díjazásra való jogosultság megállapítása a működtető döntésének a hatáskörébe tartozik. A fenntartói döntés ezen Kormányrendeletben nem a jogalap tekintetében bír jelentőséggel, hanem a kifizetés időpontja vonatkozásában.

A felperes érvelése szerint a Gyvt. 163.§ (5) bekezdése alapján a hivatásos nevelőszülőt 2013. december 31. napjáig megillető 13. havi díjazás összegét egyenlő mértékben elosztva havonta kell folyósítani, amely rendelkezésből levezethető ezen díjazásra való jogosultsága.

Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását és a felperes felülvizsgálati eljárási költségben történő marasztalását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

Az eljáró bíróságok helytállóan állapították meg, hogy a nevelőszülői jogviszonyban álló személyek 13. havi díjazását a perbeli időszakot megelőzően a Gyvt. 66/M.§ (1)-(3) bekezdései szabályozták, amely rendelkezéseket azonban a jogalkotó 2009. január 1-jétől kezdődően a 2008. évi CX. törvény 11.§ (1) bekezdés i) pontja alapján hatályon kívül helyezte. Bár az ezt követő időszakban a 261/2002 (XII.18.) Kormányrendelet 15.§ (2) bekezdése továbbra is tartalmazta a hivatásos nevelőszülőknek járó 13. havi díjazás kifizetésének időpontját, azonban e rendelkezés az alanyi jogot biztosító jogszabály hatályon kívül helyezésével csupán technikai jellegű szabályozásnak tekinthető.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében megalapozatlanul

hivatkozott a Gyvt. 163.§ (5) bekezdésének rendelkezésére is, mivel ezen szabályozás kizárólag a 2013. december 31-ét követő időszakra írja elő a díjazás csökkentésének tilalmát, azonban abból nem következik, hogy a 2009-2013 -ig terjedő évekre a nevelőszülőt a 13. havi díjazás megillette. A törvényszék helytállóan mutatott rá arra, hogy az 513/2013.(XII.29.) Korm. rendelet 31.§ (6) bekezdésének rendelkezése - amely 2013. december 31-ét követően a 13. havi juttatás egyenlő mértékű havi folyósítását írja elő - csak a működtető döntése alapján megállapított juttatásokra tartalmaz szabályozást, ilyen tartalmú döntés pedig a munkáltatónál nem született.

A fentiekre tekintettel az eljáró bíróságok helytállóan állapították meg, hogy a felperest 2009. január 1-jétől kezdődően az alanyi jogot biztosító törvényi rendelkezés hatályon kívül helyezése következtében, fenntartói döntés hiányában 13. havi díjazás nem illette meg, ezért a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

A felperes munkavállalói költségkedvezményére tekintettel a felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2015. június 3.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné Dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, Sipőczné Dr. Tánczos Rita s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:
tisztviselő